

Udskriftsdato: 25. december 2025

CIR1H nr 9428 af 24/06/2014 (Gældende)

Cirkulære om behandlingen af hittegods (Til politiet)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2013-709-0178

Senere ændringer til forskriften

CIR1Æ nr 9043 af 30/01/2021

Cirkulære om behandlingen af hittegods

(Til politiet)

I medfør af § 2, stk. 1, 2. pkt., § 7, stk. 2, § 7 a, stk. 2, og § 8 i lov om hittegods, jf. lovbekendtgørelse nr. 733 af 9. juli 2009, som ændret ved lov nr. 1245 af 18. december 2012 og lov nr. 736 af 25. juni 2014, fastsættes:

§ 1. Hitegods kan afleveres på politistationerne i stationernes åbningstid uden hensyn til, om findestedet ligger inden for vedkommende politistations område eller ikke.

Stk. 2. Mindre effekter, f.eks. smykker, ure, punge, tegnebøger og lignende samt kontante pengebeløb, kan afleveres til uniformeret politipersonale under patrulje.

§ 2. §§ 5-7, §§ 11-13, § 14, stk. 2, og §§ 17-19 finder ikke anvendelse på hittegods med en af politiet anslået værdi på under 500 kr., jf. bekendtgørelse nr. 1308 af 18. december 2012 om behandlingen af hittegods.

Stk. 2. § 8, stk. 1, finder kun anvendelse på genstande omfattet af stk. 1, hvis det i det konkrete tilfælde skønnes relevant.

§ 3. Hitegods, som er fundet i offentlige institutioner, forlystelsesetablissemeter, forretninger, offentlige befordringsmidler og lignende steder, kan afleveres til det pågældende sted. Penge, værdipapirer, særligt værdifulde smykker og lignende skal snarest muligt herefter afleveres til politiet. Andet hittegods kan opbevares af institutionen og forretningen mv. i indtil 30 dage. Er hittegodsset ikke udleveret til ejeren inden 30 dages forløb, skal det straks afleveres til politiet.

Stk. 2. Politiet kan tillade, at de i stk. 1 nævnte institutioner og forretninger mv. opbevarer andet hittegods end penge, værdipapirer, særligt værdifulde smykker og lignende i indtil 3 måneder, hvis institutionen opbevarer hittegodsset på betryggende måde og fører en fortegnelse over det opbevarede med oplysning om, hvor, hvornår og af hvem det er fundet.

Stk. 3. De frister, der er anført i § 4 i lov om hittegods for afholdelse af offentlig auktion eller offentligt tilgængelig internetauktion, regnes i alle tilfælde fra hittegodssets indlevering til politiet.

§ 4. Politiet bør være opmærksom på, om der af private foretages fremlysning af hittegods i dagspressen. I så fald bør genstandene straks afkræves finderens, og der bør ikke ydes den pågældende findeløn, andel af det ved bortsalg indkomne beløb, jf. § 7, stk. 1, i lov om hittegods, eller dækning af udgifterne til annoncering eller til eventuel transport af genstandene.

§ 5. Ved modtagelsen af hittegods bør det søges oplyst, hvem finderens er, og hvor, hvornår og under hvilke omstændigheder fundet er sket. Endvidere spørges finderens, om vedkommende ønsker findeløn, medmindre det efter § 16 må anses for udelukket, at findeløn vil blive fastsat.

Stk. 2. Hvis finderens ønsker findeløn eller andel af det ved bortsalg indkomne beløb, jf. § 7, stk. 1, i lov om hittegods, anmodes finderens om de oplysninger, der er nødvendige for, at der kan ske udbetaling til finderens. Politiet bør i denne forbindelse oplyse finderens om, at disse oplysninger vil kunne blive videregivet til en auktionsleder eller en udbyder af en offentligt tilgængelig internetauktion med henblik på, at der kan ske udbetaling af beløb efter § 7, stk. 1, i lov om hittegods.

Stk. 3. Den, der afleverer hittegods, skal altid have en kvittering for de afleverede genstande. Til patruljerende politi kan der udleveres særlige blanketter, som kan bruges til at give sådanne kvitteringer.

§ 6. Modtager en politistation genstande, som er fundet uden for politikredsens område, skal genstandene straks oversendes til findestedets politi med oplysning om finderens navn og adresse og omstændighederne ved fundet, jf. § 5, stk. 1 og 2.

§ 7. Modtaget hittegods skal straks indføres i en fortegnelse. Hittegodszykler- og knallerter skal dog i stedet indføres i edb-registeret for efterlyste zykler/knallerter.

Stk. 2. Ved indførelsen bør de fundne genstande beskrives så omhyggeligt, at de senere kan identificeres. Hvis det er muligt, bør der anføres nummer, mærke eller andet særligt kendetegn. Gods, der er indleveret fra de institutioner og forretninger mv., der er nævnt i § 3, stk. 1, og som ikke er af særlig værdi, kan registreres samlet. Hittegodszykler- og knallerter indføres med stelnummer.

§ 8. Det undersøges straks efter modtagelsen af hittegods, om genstandene er efterlyst. I bekræftende fald sendes meddelelse om modtagelsen til vedkommende politimyndighed.

Stk. 2. Er der i øvrigt grund til at tro, at modtaget hittegods kan stamme fra et tyveri eller på anden måde have forbindelse med en strafbar handling, underrettes vedkommende efterforskende politiafdeling snarest.

§ 9. Er modtaget hittegods forsynet med navn eller mærke, hvorved ejeren umiddelbart eller ved henvendelse til tredjemand kan identificeres, skal ejerens identitet og adresse søges, og ejeren underrettes snarest muligt om fundet og opfordres til at afhente hittegodsset. Mindre effekter, punge, legitimationspapirer mv. kan dog i stedet sendes til ejeren, når ejerforholdet er utvivlsomt. Med hensyn til penge henvises til politiets regnskabsinstruks.

§ 10. Hvis der som hittegods indleveres pas, kørekort, andre legitimationspapirer, nummerplader til motorkøretøjer, lotterisedler, kreditkort, værdipapirer eller lignende, underrettes udstederen om fundet, hvis det fundne ikke straks kan udleveres til ejeren. De nævnte legitimationspapirer mv. kan i stedet sendes til udstederen.

Stk. 2. Politiet skal inden udlevering af pas, kørekort mv. kontrollere, hvorvidt der er udstedt eller udleveret duplikatkørekort, nyt pas mv.

§ 11. Opbevaring af hittegods bør ske på så betryggende måde som muligt.

Stk. 2. Meget værdifulde genstande som kostbare smykker og guld- og sølvsager bør opbevares i et aflåst pengeskab. I øvrigt bør mindre genstande af økonomisk værdi så vidt muligt opbevares i aflåst skab eller skuffe i et lokale, der altid holdes aflåst, når personalet ikke er til stede. Større genstande, navnlig zykler og cykeldele, bør så vidt muligt opbevares under tag i lukket rum, der holdes forsvarligt aflåst i den tid af døgnet, hvor det ikke kan holdes under umiddelbart tilsyn fra politikontor eller politistation.

§ 12. Hittegods sælges snarest på bedst mulig måde, hvis opbevaring må antages at ville medføre en væsentlig værdiforringelse, eller hvis opbevaring er forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger. Ved afgørelsen af, om hittegodsset skal sælges straks eller opbevares, skal der lægges vægt på, hvad der efter et fornuftigt skøn tjener ejerens interesse bedst.

Stk. 2. Salg af hittegods efter stk. 1 skal så vidt muligt ske til handlende, der forhandler varer af den pågældende art. Salg må ikke ske til personer, der er ansat i politiet, eller til disses husstand.

Stk. 3. Fødevarer destrueres, hvis de ikke kan udleveres til ejeren inden holdbarhedstidens udløb. I tvivlstilfælde anmodes Fødevarestyrelsen om bistand.

§ 13. Politiet skal indrykke en bekendtgørelse om modtaget hittegods i egnede medier, medmindre ejeren af hittegodsset kendes, eller bekendtgørelse i øvrigt ikke anses for nyttig på grund af det fundnes art eller værdi. Politiet vurderer, hvordan og i hvilke medier bekendtgørelsen mest hensigtsmæssigt foretages. Bekendtgørelsen skal indeholde en nøjagtig beskrivelse af det fundne.

§ 14. Når en person henvender sig til politiet og angiver at have tabt eller glemt en nærmere beskrevet ting, gives der vedkommende adgang til at efterse det indleverede hittegods af den pågældende art. Tilkendegiver denne person, at noget af det foreviste tilhører denne, udspørges den pågældende om tid og sted for tabet, og disse oplysninger sammenholdes med finderens oplysninger. Hvis der ikke herved fremkommer noget, der taler imod den pågældendes tilkendegivelse af, at tingen er dennes,

kan den udleveres til den pågældende mod kvittering, og efter at vedkommende har legitimeret sig. Er der uoverensstemmelse mellem oplysningerne, f.eks. hvis genstanden er fundet før det tidspunkt, hvor den angives at være tabt, opfordres den pågældende til nærmere at dokumentere sin ejendomsret, og genstanden må ikke udleveres, før den pågældende har præsteret et efter politiets skøn tilstrækkeligt bevis for sin ret til genstanden.

Stk. 2. Godtgør en person at være berettiget til hittegods, som er solgt i medfør af reglen i § 12, har den pågældende krav på at få udbetalt salgssummen med fradrag af omkostninger og findeløn, jf. §§ 15 og 16, hvis vedkommende har henvendt sig til politiet inden tre måneder efter, at hittegodset er indleveret til politiet.

§ 15. Inden hittegodset udleveres til ejeren, må ejeren betale eventuelle omkostninger, der er påløbet i anledning af fundet.

Stk. 2. Ejeren må således refundere udgifter til transport af hittegods til politistationen, som finderens med rimelighed har afholdt. Ejeren må endvidere refundere udgifter, der med rimelighed er afholdt af politiet til at indbringe, opbevare og udlevere hittegodset. Foretager politiet selv indtransportering af hittegods afkræves ikke betaling herfor.

§ 16. Ejeren må inden udleveringen betale en findeløn, der fastsættes af politiet efter nedenstående retningslinjer, medmindre finderens har givet afkald på findeløn.

Stk. 2. Findeløn fastsættes i reglen til 10 pct. af det fundnes værdi, idet der dog ved fastsættelsen bør tages hensyn til findestedet og de nærmere omstændigheder ved fundet, herunder om finderens har udvist særlig påskønnelsesværdigt forhold, eller om afleveringen har påført finderens særlig ulejlighed.

Stk. 3. Drejer det sig om større kontantbeløb eller genstande af betydelig værdi, vil det ofte være rimeligt at fastsætte findelønnen lavere end til 10 pct. af værdien. Drejer det sig om mindre kontantbeløb eller genstande af mindre økonomisk værdi, vil det ofte være rimeligt at fastsætte findelønnen højere end til 10 pct. af værdien, dog maksimalt til 25 pct. af værdien. Selv om det fundne ikke har omsætningsværdi, kan der fastsættes en findeløn, der er afpasset efter ejerens interesse i at få genstanden tilbage.

Stk. 4. I følgende tilfælde bør der i almindelighed ikke fastsættes findeløn:

- 1) Når det fundne alene har økonomisk værdi, der ikke overstiger 500 kr., jf. hittegodslovens § 7 a, stk. 1.
- 2) Når det drejer sig om motorkøretøjer, cykler eller trækvogne, der er indbragt fra offentlig gade, vej eller plads.
- 3) Når det indleverede hittegods er fundet i boliger, på trappeopgange, i kældre, på gårdspladser, i forretninger, offentlige kontorer, forlystelsesetablisser, bekvæmheder, offentlige befordringsmidler eller lignende steder.
- 4) Når hittegods er fundet af personer, der er ansat i politiets tjeneste.
- 5) Når genstanden først er indleveret til politiet urimelig lang tid efter, at finderens har fundet den.
- 6) Når finderens selv har foretaget fremløsning af de fundne genstande, jf. § 4.

Stk. 5. Ønsker ejeren at yde et beløb i findeløn, uanset at den pågældende ikke er forpligtet til det, bør politiet modtage beløbet og udbetale det til finderens.

Stk. 6. Hvis finderens af hittegods har afleveret det direkte til ejeren, og der derefter opstår uenighed mellem dem om betalingen af findeløn eller dennes størrelse, bør politiet, hvis en af parterne begærer det, udtale sig om, hvorvidt politiet ville have fastsat findeløn, og da hvor meget, men bør i øvrigt ikke yde parterne bistand.

§ 17. Hittegods, som ikke er udleveret til ejeren inden opbevaringsfristens udløb, sælges efter politiets beslutning enten ved offentlige auktion eller offentligt tilgængelig internetauktion. Uanset bestemmelsen i lovens § 4 er der intet til hinder for, at dette kun sker en eller to gange om året, hvis politiet har tilstrækkelig plads til at opbevare hittegodset så længe.

Stk. 2. Indgår politiet aftale om, at hittegods bortsælges på en offentligt tilgængelig internetauktion, skal denne auktion afholdes i overensstemmelse med udbyderens almindelige auktionsvilkår.

Stk. 3. Politiet afgør tvister om ejerforholdet, der måtte opstå i forhold til hittegods, der er overdraget til udbyderen af en offentligt tilgængelig internetauktion med henblik på bortsalg.

Stk. 4. Hvis nogen har gjort krav på hittegodseffekter inden udløbet af opbevaringsfristen, men endnu ikke godtgjort retten til at få dem udleveret, må genstandene ikke sælges, før der er givet den pågældende en passende frist til at godtgøre sin ret til genstandene, eventuelt til at anlægge retssag om genstandenes udlevering.

Stk. 5. Inden hittegodsset går til bortsalg, skal genstandene på ny gennemgås med henblik på, om de måtte være blevet efterlyst.

§ 18. Hittegods, der er af så ringe værdi, at det ikke kan bære omkostningerne ved bortsalg, kan destrueres eller udleveres til almennyttige eller velgørende formål, når der er forløbet fire uger fra indleveringen til politiet.

Stk. 2. Knallerter, der er af så ringe værdi, at de ikke kan bære omkostningerne ved bortsalg og udgifterne til eventuelle nødvendige undersøgelser af knallerten, kan destrueres eller udleveres til almennyttige eller velgørende formål, når der er forløbet fire uger fra indleveringen til politiet.

Stk. 3. Skønner politiet, at der er foretaget ulovlige konstruktive ændringer ved en knallert, og kan destruktion ikke ske efter stk. 2, skal de ulovlige dele af knallerten destrueres inden bortsalg.

§ 19. Når hittegods er blevet solgt efter § 17, stk. 1, har finderens krav på en tredjedel af det beløb, der er indkommet ved salget, med fradrag af omkostningerne, uanset om der efter reglerne i § 16 ikke ville være blevet fastsat findeløn.

Stk. 2. Sælges hittegods efter § 12, har finderens, når der er forløbet tre måneder efter hittegodssets indlevering til politiet, og ejeren ikke har meldt sig, krav på en tredjedel af det beløb, der er indkommet ved salget, med fradrag af omkostningerne, uanset om der efter reglerne i § 16 ikke ville være blevet fastsat findeløn.

Stk. 3. Politiet kan indgå aftale om, at det er auktionslederen eller udbyderen af en offentligt tilgængelig internetauktion, som udbetaler det beløb, som efter stk. 4 tilfalder finderens.

§ 20. Hittegods, der forgæves er forsøgt bortsolgt ved en offentlig auktion eller en offentligt tilgængelig internetauktion, kan af auktionslederen eller udbyderen af den offentligt tilgængelige internetauktion udleveres til almennyttige eller velgørende formål eller destrueres, hvis dette findes mest hensigtsmæssigt. Politiet bør træffe nærmere aftale herom med den, der afholder auktionen.

§ 21. Med hensyn til regnskabsføringen vedrørende hittegods og findeløn henvises der til reglerne i politiets regnskabsinstruks.

§ 22. Cirkulæret træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Følgende cirkulærer og cirkulæreskrivelse ophæves:

- 1) Cirkulære nr. 285 af 15. september 1943 til samtlige politimestre angående opbevaring af hittegods.
- 2) Cirkulæreskrivelse af 29. maj 1978 om salg af hittegodsstykker og -knallerter.
- 3) Cirkulære nr. 76 af 24. juni 2003 om behandlingen af hittegods.

Stk. 3. Følgende skrivelser bortfalder:

- 1) Skrivelse af 2. januar 1953 om salg af smykker ved offentlig auktion bortfalder.
- 2) Skrivelse nr. 204 af 5. november 1956 fra justitsministeriet om fastsættelse af findeløn.
- 3) Skrivelse af 20. februar 1962 om omkostningerne ved transport af hittegods.
- 4) Skrivelse af 8. september 1964 om behandling af hittegods.

- 5) Skrivelse af 19. april 1967 om behandling af hittegods.

Justitsministeriet, den 24. juni 2014

KAREN HÆKKERUP

/ Rikke-Louise Ørum Petersen